

AD QVODLIBETARIAM. ⁴⁷³

QVAESTIO MEDICA. MATVTINIS AGI-

TANDA DISPTATIONIBVS, IN SCHOLIS MEDICORVM PARISIENSIVM
DIE IOVIS XVI. IANVARII, MAGISTRO IACOBO PERREAV
DOCTORE MEDICO PRAESIDE.

An utero gerens scilicet venâ abortit?

SEXVS muliebris, virili frigidior & humidior, ut partes, sic morbos habet sibi peculiare, quos uterus tempore gestationis, & extra gestationem ex iisdem, quibus generamur, sanguine & semine excitat. Huius cum ceteris nobilibus *κοινὰ* omnes corporis partes sui mali facit confortes. Hinc nunc cerebrum spasmo, nunc cor *μυρορροΐα*, nunc hepar *κίρκη*, nunc ventriculum nausæ, nunc fauces strangulari, non ob uteri ascensum (qui licet Platoni *ἡ μήτηρ ἐν τῇ κοιλίᾳ*, motu caret animali) sed à tetro vapore cuiuscunque materiæ circa locos putrescentis afficit, efficitque ut mulier moribunda (solâ transpiratione vivens) iaceat *ἀπὸ τοῦ αἵματος, ἀπὸ τοῦ οὐροῦ, ἀπὸ τοῦ σπέρματος*, idque extra gestationem.

TERO autem gestantes initio *ἀσπεΐα*, picâ, lipothymiâ, vomitu, epilepsiâ (quæ sæpe à vapore) infestantur; abortum varijs temporibus patiuntur. Uterus semen ubi attraxit, retinuit, non semper præ intemperie concipit. Quod si ante partium delineationem excludatur, *ἐκ ποσὶς*, si post necdum suam perfectionem habeat fetus, *ἐκ νεκρῶν* est: nec tamen solam immaturi fetus exclusionem, sed etiam eiusdem in utero extinctionem abortum dicimus.

ABORTVS verò fit interdum nefario prægnantis consilio, quæ parricida plectenda: interdum absque voluntate abortientis, solâ magnitudine morbi, qui proficiscitur vel à casu symphyfin fetus & foetæ dissoluente, vel à plethora foetum suffocante, vel à cacochymia *ἀρροφία* pariente. Hæc ut dignoscitur ex vita ante-acta, tempestate anni & excretis; sic illa ex venarum tensione, lassitudine spontaneâ, & mammarum citius auctâ mole,

SI abortus procurandi causæ cacochymia & plethora primum locum obtinent: quidni cacochymia eluendæ catharsis, plethoræ imminuendæ phlebotomia (qua, plethorica non abortit) apprimere debetur? pravi enim humores intus stabulantes exitum gravidis minantur, nisi per loca convenientia protinus *κατ' ἐκκρίσιν* expurgentur.

VERUM phlebotomia catharsi prægnantibus facilior & tutior, omni tempore gestationis celebranda, medijs maximè mensibus ad præcautionem, primis & postremis ad curationem multoties, & è venis multis prout affectus & pars affecta exposcunt. Nec solum ad *κρίσιν* utero gerenti cuidam plethorica; sed ad *ἀνολογίαν* quoque, ubi adest febris (cui, quæcunque sit, venæ sectio debetur) vel intemperies hepatis calidior, tutò præscribitur.

Ergo utero gerens scilicet venâ non abortit.

Lutetiæ asserebat IOANNES MERLET Constantiensis, anno 1614.

DOMINI DOCTORES DISPTATVRI.

M. Georgius Arbault.
M. Stephanus de la Font, Prof. Reg.
M. Carolus Bouvard.

M. Claudius Charles, Prof. Reg.
M. Quirinus le Vignon.
M. Dionysius Guerin.

M. Ioannes de Renou.
M. Petrus Pijart, Decanus.
M. Nicolaus Labor.

